

[Holm.]

kundskaben og de Oplysninger, som Historien kan forsyne os med, tages i Betragtning. Lige saa lidt kan man gaa uden om Bekostningsspørgsmaalet, selv om dette efter min Mening maa træde noget i Baggrunden, hvis det blot er muligt at tilvejebringe en Løsning, som under de givne Forhold maa tilfredsstille de foreliggende Interesser.

Der kan blive Tale om et endog meget stort Beløb, regnet efter det nuværende Prisniveau her i Landet, men det bør ikke virke afskrækkende, hvis en varig Løsning kan opnaas — det bedste har som bekendt alle Dage været det billigste. Hvad der er bedst, er der imidlertid vistnok endnu meget delte Meninger om. Jeg tillader mig i denne Forbindelse at henvise til den Indstilling, som Thyborøn-Kommissionen afgav den 3. Juni 1942. Befolkningen i Thyborøn mener, at det kun vil være nødvendigt at tilvejebringe 2 kraftige Moler ved Kanalen, hvis Høfderækken samtidig dermed Nord og Syd for Kanalen istandsættes og udbygges effektivt. For en usagkyndig synes det, som om der maaske er ofret for lidt paa Sikringsarbejder ved denne vanskelige Kyst i Aarene før Verdenskrigen — under selve Verdenskrigen var der jo ikke Adgang til Kysten for Vandbygningsvæsenet. Naar man ser hen til den Betydning, som Thyborøn og Kanalen har faaet i Nutiden, kan man forstaa, at store Fiskeri- og Søfartsinteresser er knyttet til Kanalen. I 1874 var der kun 49 Indbyggere i Thyborøn, i 1921 277, og i Dag bor der ca. 1400, og det bør tilføjes, at Byen havde været meget større, saafremt Staten ikke havde foretaget omfattende Ekspropriationer af Jorden, der nu kun udlejes med 3 Maaneders Opsigelse. Alligevel skal der efter Sigende være opført grundmurede Huse paa lejet Jord.

Trangen til Boliger er saaledes meget stor derude. By og Havn, som Staten anlagde i 1915—18, ligger nemlig paa et meget gunstigt Sted, ca. 30—50 Sømil fra Fiskebankerne, og der er gode Indsejlingsforhold. Thyborøn Havnen er blevet den vigtigste Fiskerihavn næst efter Esbjerg. Jeg maa i denne Forbindelse nøjes med at henvise til Statistikken, men vil dog gerne bemærke, at det under mit Besøg i Thyborøn for nylig blev oplyst, at der i 1945 ilandbragtes Fisk

for 14 Mill. Kr., og at 135 Kuttere var hjemmehørende der. Derudover besøges og benyttes Havnen af et stort Antal fremmede Kuttere som Basis for deres Fiskeri. Det er Tal, der taler for sig selv. Ønsker man yderligere Oplysninger om Thyborønkanalens Betydning vil saadanne med Letthed kunne fremskaffes fra Havnene ved Limfjorden. Disse Havnes Skæbne er jo til en vis Grad knyttet til Gennemsejlingens Bevarelse. Det vil muligvis være en dristig Tanke at foreslaa, at Rigsdagen skulde aflægge et Besøg paa Stedet, men Sagens Betydning er i alt Fald saa stor, at det ikke vilde forbavse nogen, om det skete. Nu venter mange Mennesker spændt paa, hvorledes man vil ordne Forholdene ved Thyborøn, og det staaer vel nok klart for det store Flertal, at Spørgsmalets Løsning trænger sig paa.

Dette store og betydningsfulde Spørgsmaal har nu naaet det Stadium, hvor Forhandling bør afløses af Handling. Yderligere Udsættelse indebærer maaske ogsaa en vis Fare. Der raader i Thyborøn en betydelig Usikkerhed, som ikke kan undgaa at paavirke Befolkningens Dispositioner, selv om man haaber og tror, at det maa være muligt at foretage saadanne Sikringer, at Adgangen fra Vesterhavet til Limfjorden bevares. Den overvejende Interesse taler for Bevarelsen. Fjordengene ved Limfjorden kan man formentlig beskytte paa anden Maade, hvis deres Værdi gør det paakrævet.

At der nu maa træffes Afgørelse vedrørende Thyborøngennemsejlingen, betragter jeg saaledes som givet, men det samme maa efter min Mening ogsaa være Tilfældet med Hanstholmhavnen. De projekterede Arbejder ved Hanstholm har vel ikke den samme Baggrund som ved Thyborøn, men i begge Tilfælde gør Hensynet til Fiskerne sig gældende med stor Styrke. Efter Tyskernes brutale Huseren venter Stedets Beboere nu paa, at de kan faa Lov til at vende hjem til deres Ejendom. Efter at det ærede Medlem Hr. Damsgaard udførligt har omtalt dette Spørgsmaal — Sp. 863 —, vil der ikke for mig være Grund til at gaa yderligere ind herpaa, idet jeg fuldstændig kan tilslutte mig hans Udtalelser. Men jeg vil gerne sige et Par Ord mere om Fiskerne.

Fiskerne haaber i det hele taget, at dette høje Ting vil se med Velvilje paa deres Ønsker. Fiskerne er jo ikke et Folkefærd,